

पूतिक

आजग्रोभाञ्जनजलेर्भात्रयेच पुनः पुनः ।
शिशुमूलेन केतव्याः पुन्यपत्रपुटे च तम् ॥
पचेदेवं विगुडः सन् नृगनाभिसमो भवेत् ॥”
इति वैद्यकचक्रपाणिंसंग्रहे वातयाध्रधिकारे ॥
दुर्गन्धविशेषे, त्रि । यथा, भगवद्गीटायाम् ।
१७।१०।

“यातयामं गतरं पूति पर्यापितश्च यत् ।
उच्छिष्टमपि चाभेद्यं भोजनं तामसप्रियम् ॥”
पूतिकं, स्त्री, (पूत्या दुर्गन्धेन कायतीति । कै +
कः ।) विष्ठा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (दुर्गन्ध-
विशेषे, त्रि । यथा, महाभारते १२।३।१२।
“किं त्वया पापकं पूर्व्वं कृतं कर्म्म सुदारुणम् ।
यत्त्वं प्रशान्ने न्यतकान् पूतिकान्त्सि कुन्वि-
तान् ॥”)

पूतिकः, पुं, (पूत्या कायतीति । कै + कः ।)
पूतिकरञ्जतः । इत्यमरः । २ । ४ । ४८ ॥
(अस्व पथ्यायादिकं पूतिकरञ्जशब्दे ऋणम् ॥)
पूतिकरजः, पुं, (पूतियुक्तः करजः ।) करञ्जमेदः ।
इत्यमरः । १२।४।४८ ॥ यथा, “अप कटुकरञ्ज-
घोराकरञ्जनामगुणाः ।

करञ्जो नक्तमालश्च करजश्चिरवित्त्वकः ।
एतत्पूर्व्वं करञ्जोऽन्यः प्रकीर्य्यः पूतिकोऽपि च ॥
स चोक्तः पूतिकरजः सोमवल्कश्च स स्मृतः ।
करञ्जः कटुकलीप्तो वीर्य्योष्णो योनिरोधहृत् ॥
कुडोदावर्त्तगुल्फार्शोऽन्नकृमिकफापहः ।
तत्पूर्व्वं कफवातार्शःकृमिशोधहरं परम् ॥
भेदनं कटुकं पाके वीर्य्योष्णं पित्तलं लघु ।
तत्पूर्व्वं कफवातघ्नं मेहार्शःकृमिकृञ्जित् ॥
एतत्पूर्व्वं करञ्जोऽपि करञ्जसदृशो गुणैः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

पूतिकरञ्जः, पुं, (पूतियुक्तः करञ्जः ।) करञ्ज-
विशेषः । नाटाकरञ्ज इति भाषा । कटकरेज
इति हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः । प्रकीर्य्यः २
पूतिकरजः ३ पूतीकरजः ४ पूतिकः ५ पूतीकः
६ कलिकारकः ७ कलिमालकः ८ कलह-
नाशनः ९ । इत्यमरभरतौ ॥ प्रकीर्य्यः १०
रजनीपुष्पः ११ सुमनाः १२ पूतिकर्णिकः १३
कैड्यः १४ कलिमान्यः १५ । अस्य गुणाः ।
कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । विषवातार्नि-
कच्छूविचर्चिकाकुष्ठस्यैल्वगदोषनाशित्वञ्च ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्व पथ्यायान्तरं यथा,
“स चोक्तः पूतिकरजः सोमवल्कश्च स स्मृतः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

पूतिकर्णः, पुं, (पूतिर्दुर्गन्धः कर्णो यस्मात् ।) कर्ण-
रोगविशेषः । तल्लक्षणं यथा,—
पूतिकर्णमाह ।

“कर्णविद्रधिपाकाद्वा स कर्णो वारिपूरणात् ।
पूर्यं स्रवति यत् पूति स ज्ञेयः पूतिकर्णकः ॥”
कर्णसावाद्दिदार्धमाह ।
पूतीति नियमेन पूति यथा स्यादेवं स्रवति ॥
तच्चिन्तिष्या यथा,—
“कर्णसवे पूतिकर्णे तथैव कृमिकर्णके ।

पूतिका

सामान्यं कर्म्म कुञ्जीत योगान् वैशेषिकानपि ॥
सर्जिकाचूर्णसंयुक्तबीजपूररसं क्षिपेत् ।
कर्णसावरजा दाहास्तेन नश्यन्त्यसंशयम् ॥२॥
आम्लजम्बुप्रवालानां मधुकस्य वटस्य च ।
एभिस्तु साधितं तैलं पूतिकर्णगदं हरेत् ॥२॥
जातीपत्ररसे तैलं विपकं पूतिकर्णजित् ॥३॥
चुटं रसाञ्जनं नाथ्याः क्षीरेण चौरसंयुतम् ।
प्रशस्यते चिरोऽपि तत् सासावे पूतिकर्णके ॥४॥
कुष्ठहृत्तुवचादारुप्रताम्बाविश्वसैन्धवेः ।
पूतिकर्णापहं तैलं वस्तुश्चैव साधितम् ॥

कुहादितैलम् ॥ ५ ॥
“शम्बूकस्य तु मासेन कटुतैलं विपाचयेत् ।
तस्य पूरणमात्रेण कर्णनाडी प्रशान्यति ॥ ६ ॥
चूर्णेन गन्धकशिलारजनीभवेन
सुष्टंशक्रेण कटुतैलपलाञ्छके तु ।
धत्तूरपत्ररसतुल्यामिदं विपकं
नाडीं जयेच्चिरभवामपि कर्णजाताम् ॥
सृष्टिः पलम् ॥ ७ ॥

कृमिकर्णविनाशाय कृमिघ्नो कारयेत् क्रियाम् ।
वार्त्ताकुधूमश्च हितः सार्धपस्त्रेह एव च ॥
पूरणं हरितलेन गन्धकचयुतेन च ।
धूपने कर्णदौर्गन्धे गुग्गुलुः श्रेष्ठ उच्यते ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

(चिकित्सास्य यथा,—
“निर्गुण्डी खरसे तैलं सिन्धुधूमरजो गुडः ।
पूरणः पूतिकर्णस्य श्रमनो मधुसंयुतः ॥”
इत्युत्तरतन्त्रे एकविंशोऽध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ॥)
पूतिकर्णकः, पुं, (पूतिः कर्णो यस्मात् । कप् ।)
कर्णरोगभेदः । तस्य लक्षणम् । यथा,—
“कर्णविद्रधिपाकाद्वा जायते चाम्बूपूरणात् ।
पूर्यं स्रवति वा पूति स ज्ञेयः पूतिकर्णकः ॥”
इति माधवकरः ॥

(लक्ष्यान्तरमस्य यथा,—
“स्थिते कफे खोतसि पित्ततेजसा
विलाप्यमाने भ्रशसम्पत्तापवान् ।
अवेदनो वाप्यथवा सवेदनो
घनं सवेत् पूति स पूतिकर्णकः ॥”
इत्युत्तरतन्त्रे विंशोऽध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ॥)

औषधं यथा,—
“निर्गुण्डी खरसे तैलं सिन्धुधूमरजो गुडः ।
पूरणात् पूतिकर्णस्य श्रमनो मधुसंयुतः ॥”
अथवा ।
“वरुणार्द्रकपित्थान्नजम्बुपल्लवसाधितम् ।
पूतिकर्णापहं तैलं जातीपत्ररसेन वा ॥”
इति चक्रपाणिदत्तः ॥

(चिकित्सास्य यथा,—
“चुटं रसाञ्जनं नाथ्याः क्षीरेण चौरसंयुतम् ।
प्रशस्यते चिरोऽपि सासावे पूतिकर्णके ॥”
इति चोत्तरतन्त्रे एकविंशतितमेऽध्याये सुश्रुते-
नोक्तम् ॥)

पूतिका, स्त्री, (पूत्या कायतीति । कै + कः ।
टाप् ।) मार्कारी । इति राजनिर्घण्टः ॥

पूतितै

(कोटविशेषः । यथा, पञ्चतन्त्रे । ३ । ६६ ।
“पुलका इव घान्येषु पूतिका इव पक्षिषु ।
मशका इव मर्त्येषु येषां धर्मो न कारणम् ॥”)
लताशाकविशेषः । इत्यमरटोकायां भरतः ॥
पुं इति भाषा ॥ अस्याः पर्यायगुणौ
उपोदकौशब्दे द्रष्टव्यौ ॥ दादश्यां तद्गच्छथे
दोषो यथा । पूतिका ब्रह्मघातिका । यदपि ।
‘कुसुम्भं नालिकाशाकं टन्ताकं पौतिकीन्तया ।
भक्षयन् पतितस्तु स्यादपि वेदान्तगो ह्रिजः ॥’
इत्युपनिषत्सा सामान्यतोऽभिहितम् । अत्र
नालिका श्वेतकलमीति कल्पतरुः । पूतिका च
दादश्यामधिकदोषाय शूद्रविषयिका वा । इति
तिथितत्त्वम् ॥ (इयं हि सोमांशुतो जातेति
सोमस्थालामे प्रतिनिधित्वेन ग्राह्या । यथा,
महाभारते । ३ । ३५ । ३३ ।

“अस्ति मासः प्रतिनिधिर्यथा प्राहुर्मनीषिणः ।
पूतिकाभिव सोमस्य तथेदं क्रियतामिति ॥”
पूतिकासुखः, पुं, (पूतिकाया सुखमिव सुखं यस्य ।)
शम्बूकः । इति शब्दमाला ॥ (शम्बूकशब्देऽस्य
विषयो ज्ञेयः ॥)

पूतिकाष्टं, स्त्री, (पूति काष्ठमिति कर्म्मधारयः ।)
देवदारु । सरलतृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । ५४,
२ । ४ । ६० ॥ यत्रदारु च ॥

पूतिकाष्टकं, स्त्री, (पूतिकाष्ट + स्वार्थे कन् ।)
सरलतृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
पूतिगन्धः, स्त्री, (पूतिगन्धो यस्य ।) रङ्गम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥

पूतिगन्धः, पुं, (पूतिगन्धो यस्य ।) गन्धकः । इङ्ग-
दीटचः । इति राजनिर्घण्टः ॥ दुर्गन्धे, त्रि ॥
(यथा, मनुः । ४ । १०७ ।
“निवानध्याय एव स्यात् यामेषु नगरेषु च ।
धर्मेनेपुण्यकामानां पूतिगन्धे च सञ्चदा ॥”)

पूतिगन्धिः, त्रि, (पूतिगन्धो यस्य । “गन्धस्ये-
दुत्पूतिसुसुरभिभ्यः ॥” ५ । ४ । १३५ । इति
२ः ।) दुर्गन्धः । इत्यमरः । १ । ५ । १२ ॥
पूतिर्विट् पूतिरिव गन्धोऽस्य । इति रायसुङ्गटः ॥
(यथा, महाभारते । २ । ६० । २६ ।

“अथाधिजं कटुजं तीक्ष्णसुखं
यशोसुखं परुषं पूतिगन्धि ।
सतां पयं यन्न पिबन्धसन्तो
मन्वुं महाराज ! पिब प्रशाम्य ॥”)
पूतिगन्धिकः, त्रि, (पूतिगन्धि + स्वार्थे कन् ।)
दुर्गन्धः । इति हेमचन्द्रः । ६ । २७ ॥

पूतिगन्धिका, स्त्री, (पूतिगन्धोऽस्यस्या इति ।
पूतिगन्ध + टन् ।) वाङ्मयी । इति राज-
निर्घण्टः ॥

पूतितैला, स्त्री, (पूति दुर्गन्धं तैलं यस्याः ।)
ज्योतिष्मती । इति रत्नमाला ॥ नयाफट्की
इति भाषा ॥ (पर्यायोऽस्या यथा,—
“पारावतपदी पिथ्या नगणास्फुटवन्वनी ।
ज्योतिष्मती पूतितैला केचिन्नामिङ्गुदीं विडः ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)